

K.S.
6/10/1921

R E Z O L U C J A .

Ny, Polacy ewangelicy, zebrani w dniu 13 lutego 1921 r.
w sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,

I. w y r a ż a m y przedewszystkiem najgłębsze
swe ubolewanie, iż faworyzująca jednostronnie
kościół rzymsko - katolicki a tem samem upodlegająca inne
równouprawnione kościoły polityka niektórych zebranych w
szlachetną większość stronnictw sejmowych doprowadziła do ko-
nieczności svolywania wieców o charakterze wyznaniowym;

II. p r o t e s t u j e m y przeciwko uchwałom
Sejmu z dnia 4-go i 5-go lutego 1921 r. jako niezgodnym z
wielką tradycją wolnościową Polski, usiłującymi sprowdzić nas
do kategorii obywateli II-iej klasy, dla których niedostępne
są niektóre urzędy li tylko z powodu naszego wyznania;

III. ż a d a m y:

a) zmiany art. 43 Ustawy Konstytucyjnej, na mocy którego
Naczelnik Państwa może być tylko „katolik“, jako
sprzecznego z artykułem 114-ym tejże Ustawy, poręczają-
cym wszystkim obywatelom wolność sumienia i wyznania,
oraz stwierdzającą, że żaden obywatel nie może być z
powodu wyznania i przekonań religijnych ograniczony w
sprawach, przysługujących innym obywatelom;

b) zmiany art. 117 Ustawy Konstytucyjnej w duchu wyraźne
go stwierdzenia zupełnego równouprawnienia wszystkich
wyznań i

c) uzupełnienia art. 118 Ustawy Konstytucyjnej przez wyra-
źne stwierdzenie, że nie tylko kościół rzymsko - katoli-
cki, ale i wszystkie inne kościoły rządzą się swojami
własnymi prawami;

IV. w z y w a m y posłów sejmowych, aby dla unik-
nięcia waśni religijnych i w dobrze zrozumianym interesie
Państwa Polskiego przy trzecim czytaniu Ustawy Konstytucyjnej
głosowali w duchu powyższych żądań.

Przejmuję w imię:

K. Augustyński *Stefan Kisielecki*

W E Z W A N I E
DO OGÓŻU EWANGELIKÓW W RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ

Zebrani w dniu 13 lutego 1921 r. na wiecu protestacyjnym w sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie Polacy ewangelicy

1 | w z y w a j ą współwyznawców swoich, aby przy przyszłych wyborach do Sejmu żaden głos ewangelicki nie został oddany na partje lub ugrupowania polityczne, które, oświadczywszy się przeciwko zasadzie Równouprawnienia wyznań, przez to kontynuując złą dla Polski politykę reakcji jezuickiej stanęły tam samem w sprzeczności z świetlaną tradycją wolnościową Ojczyzny naszej.

2 | p i ę t n u j ą bierne i postawione godności zachowanie się tych posłów wyznania ewangelickiego w Sejmie, którzy ani razu nie odważyli się stanowczo wystąpić przeciwko złąbnym zakusom, zmierzającym do uszczuplenia praw ewangelików w Państwie naszym.

3 | o ś w i a d c z a j ą , iż, nie bacząc na trudności, zgotowane nam przez niesprawiedliwe i sprzeczne z duchem całej naszej Ustawy Konstytucyjnej uchwały Sejmu z dni 4 i 5-go b. m., i wyrażając nadzieję, iż uchwały te zostaną przy trzecim czytaniu skoregowane, nie ustana w pracy dla dobra ukochanej Ojczyzny naszej w myśl wielkich i wznieśliwych wakażad wolności religijnej, a zwłaszcza w pracy na kresach północnych i zachodnich Polski celem zespolenia ich z Macierzą.

Przewidywanym miejscem:

Ad. Puz *J. E.* *Stefan Mielke*

MINISTERSTWO WNIĘK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L: *2407* dnia *17* / *1921* r.

Wojew. Wydział